

Ved frimureri forstås et symbolsk mureri. Murerhåndværkets forskellige redskaber, dets opgaver og hele stræben benyttes af frimurerne som symboler på åndelige virksomheder, og den hele sædelige stræben efter fuldkommenhed fremstilles og fremmes af frimurerne som et byggearbejde, der skal opføre et moralens tempel i den enkelte som i hele menneskeheden.

Frimureriet er en kongelig kunst. Oprindeligt betød dette navn, at kun kongen var i stand til at byde murerne tilstrækkeligt store opgaver og beskytte dem, men i vore dage betyder det, at den kunst, frimurerne øver, er så ophøjet, at den har sin plads i spidsen for det menneskelige kulturarbejde.

Lys og klarhed er den kongelige kunsts første og sidste. Lys vil den bringe enhver broder, lys kræver den også over sin egen virken. Der var ganske vist en tid, da man ved det kongelige i den frimureriske kunst forstod besiddelsen af en viden, som ikke var tilgængelig for dem, der stod uden for logerne. Man troede, at de indviede sad inde med en viden om naturen, der gav dem en magisk magt over dens stoffer, så de kunde lave guld eller gøre de gamle unge på ny, eller man troede, at frimurere besad en dybere viden om Gud og verdens styrelse, så han lettere og sikrere end andre kunde rense sin sjæl. Ud fra denne snart rent alkymistiske, snart mystisk religiøse tro skulde det være broderens pligt at våge over disse hemmeligheder, så de ikke faldt i hænderne på uindviede. I vore dage er denne tro forsvunden, kun af den mystisk religiøse indbildning er der svage, døende spor tilbage. Man er nu om stunder klar over, at der ingen alkymistiske hemmeligheder findes, og at den sande religiøsitet ikke kan trives ved mystiske ceremonier. Hvad der har værdi, kan kun trives i fuldt dagslys, og forståelsen og tilegnelsen af det kræver fri og åben belysning.